

Lezen: Handelingen 28:16-31

Tekst: Handelingen 28:30-31

Het laatste woord in Handelingen is 'ongehinderd'. In het Grieks. Ik vind dat echt prachtig. Dat dát het slotwoord is. Ongehinderd.

Je moet goed beseffen, dat het boek Handelingen in feite de laatste geschiedschrijving is van de Bijbel. Er komen in de brieven nog wel dingen langs. Gebeurtenissen die beschreven worden. Bijvoorbeeld het begin van Openbaring over Johannes op Patmos. Maar de geschiedschrijving, die ooit begon met 'in het begin schiep God ...'. Dat historische verslag eindigt hier met het woord 'ongehinderd'. Wat zegt dat ons? Daar kijken we vanochtend naar. En dan wil ik er twee elementen uitlichten.

Slide   **Het evangelie gaat ongehinderd verder**

Slide   Uitdagend

Paulus belandt dan eindelijk in Rome. Misschien niet op de manier die hij hoopte. Maar daar heeft hij inmiddels ervaring mee. Dat het vaak anders gaat dan je hoopt of bidt. Maar hij is er. De stad waar het centrum van de macht zit. En waar ook een grote Joodse gemeenschap woont.

Hij krijgt er een soort van huisarrest. Komt niet in de gevangenis, maar krijgt wel een soldaat die hem bewaakt. En ook beschermt. De Joden hadden al eerder een plan beraamd om Paulus te vermoorden. En dat is de eerste confrontatie die Paulus ook aangaat. Hij laat de Joodse leiders bij zich komen. En die blijken erg nieuwsgierig. Ze komen in groten getale naar hem toe op het afgesproken moment. Ze nemen ook de tijd. Een hele dag lang krijgt Paulus de gelegenheid om te vertellen over Gods nieuwe wereld, die Jezus aan het vormgeven is. Paulus kan zijn jarenlange opleiding tot Joods geestelijk leider, die hij ooit heeft gehad, nu inzetten. En sommigen laten zich overtuigen, anderen niet.

Je proeft onderhuids echter wel dat het een spannende confrontatie is. De meeste Joden in die tijd moeten niets hebben van volgers van Jezus. Paulus is ook gearresteerd op aanklacht van de Joden. Overall waar hij kwam ontstond het grootste verzet vanuit de synagoge. De leiders zeggen het ook in vers 22: de groep waartoe u behoort stuit overal op verzet. Regelmatig probeerden de Joodse leiders in een stad te zorgen dat Paulus en andere christenen opgesloten werden en soms zelf gelyncht. Het is dus enorm uitdagend als Lucas, de schrijver van Handelingen – die er ook bij is in Rome – als Lucas hier als laatste woord van zijn verslag kiest: 'ongehinderd'. Hoe de Joden zich ook verzet hebben. En Paulus van het leven probeerden te beroven. Gods nieuwe wereld breekt ongehinderd baan.

En dat laatste woord is op nog een manier uitdagend. Paulus bevindt zich in het hart van de macht. Rome staat aan het hoofd van een gigantisch wereldrijk. En je ziet vooral ook rond het sterven van Jezus, dat Rome – Pilatus namelijk – dat Rome die macht gebruikt om het rijk van Jezus dwars te zitten. En dat wordt straks nog veel erger. Nero is aan de macht. Het is waarschijnlijk dat Paulus uiteindelijk onder zijn regime ter dood veroordeeld is. Het christelijke geloof werd als een bedreiging gezien. Maar Jezus zei het al tegen Pilatus: mijn rijk is anders. Mijn stijl is anders. Ik heers niet door macht, maar door liefde. En even later sterft Jezus om dat ideaal werkelijkheid te laten worden.

En ook die strijd zie je terug hier, in het slot van Handelingen. Mensen trokken naar Rome om op audiëntie te gaan bij de keizer. Hij ontving ze met alle egards en vertoon van macht. Grote paleizen, stoere burchten. Maar vlak bij de kazerne is een huurhuis. Eén soldaat bij de deur. En toch beschrijft Lucas het hier als was het een residentie, waar Paulus audiëntie houdt. Hij ontvang veel mensen, 2 jaar lang. En iedereen die naar hem toe komt verkondigt hij het koninkrijk van God. Met aan de macht als Heer: Jezus Christus. Vrijmoedig laat hij zien dat een ander dan de keizer de baas is in de wereld. Er wordt hem geen strobreed in de weg gelegd. Dat laatste vraagt Lucas dus aandacht voor. Het slotwoord is: 'ongehinderd'. Als een soort lange neus naar de machthebbers. Dit rijk is sterker dan dat van jullie. En krachtiger. Omdat het leeft van liefde en niet teert op macht.

Slide   Hoopgevend

Het woord 'ongehinderd' is ook een prachtig staaltje omdenken van Lucas. Want het is natuurlijk niet waar. Als Paulus echt ongehinderd het evangelie had kunnen verkondigen. Dan had hij de straat op gegaan. Synagoges bezocht. Allerlei christelijke gemeenschappen opgezocht. Om te preken, te discussiëren, te filosoferen. Dan had hij waarschijnlijk heel andere plannen gemaakt. Paulus kan helemaal niet ongehinderd zijn gang gaan. En toch eindigt Lucas met dat woord.

Ik vind dat hoopvol. We leven denk ik best in een lastige tijd. Christenen worden al snel geframed als ouderwets en intolerant. Als je bijvoorbeeld ziet hoe anti-abortusdemonstranten worden neergezet in de 2^e kamer. Als halve criminelen die vrouwen in nood lastigvallen en zelfs bedreigen. Je kunt je best afvragen of zulke demonstraties zinvol en liefdevol zijn. Dus daar gaat het niet om. Maar het gaat wel om de sfeer in onze maatschappij. Zulke verdachtmaking kan je angstig maken. Bezorgd. Geloven in Jezus is prima, maar wel achter de voordeur. Dat lijkt de tendens. Het moet zeker buiten het publieke domein gehouden worden.

En dan horen we ook over de leegloop van kerken. Het gaat zo vaak over achteruitgang. Je kunt met een zorgelijke blik kijken naar teruglopend kerkbezoek. Er wordt zo vaak de nadruk op gelegd. Kerken die verkocht worden aan projectontwikkelaars en een andere bestemming krijgen. Religie die geweerd wordt uit huizen van de wijk. Het percentage Nederlanders dat zich christen noemt loopt gestaag terug. En zomaar beland je in een negatieve spiraal.

Natuurlijk zou Paulus het graag anders zien. Hij wordt beperkt in zijn bewegingsvrijheid. Maar hij heeft geleerd om in elke beperking ook weer een kans te zien. Als hij gevangen zit gebruikt hij het feit dat hij geboeid is als voorbeeld in zijn brieven. Al zijn tegenslag neemt hij op zich als kruisdragen achter Jezus aan. En zelfs een ziekte die hem beperkt heeft hij leren zien als les in genade. Hij is een kei in omdenken. Ziet kansen in beperkingen. En het is positiever dan het gezegde 'als het niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan'. Ieder probleem is een kans. Een kans van God om nieuwe manieren te vinden.

Paulus laat ons zien hoe we, ook in onze tijd, volop missionair kunnen zijn. En dan niet zoals we misschien gewend zijn uit het verleden. Een project op een camping. Of ergens hier op een plein. Een aantal weken een rooster volgen en een programma uitvoeren. Dat was prima, toen. En nog steeds is het waardevol. Als er maar wel een missionair hart achter zit. Een hart dat *altijd* uitgaat naar de ander. Want uiteindelijk gaat het om *zijn*. Niet missionair zijn als extra activiteit. Maar juist jezelf als gezonden beschouwen. Als gegeven aan de samenleving. Jij belichaamt iets van Jezus. En dus ben je, op de plek waar je woont, werkt, recreëert, op die plek ben jij volgeling. Juist daar leven als christen. Ik vind het mooi dat we dat als kerken steeds meer ontdekken. En dat is geen tweederangs

missionair-zijn ofzo. Geen verlegenheidsoplossing. Het is het zien en gebruiken van de mogelijkheden die Jezus ons geeft.

Paulus nodigt allerlei mensen thuis uit. Hij deelt het leven met ze. Als je iemand thuis uitnodigt, dan eet je met hem of haar. Of, in onze cultuur, je drinkt uitgebreid koffie of thee. Het kan niet anders dan dat Paulus met de oosterse gastvrijheid zo zijn mensen ontvangt. Hij zet zijn huis open. En daar, achter de voordeur, daar leeft hij het koninkrijk. Als geloven in onze tijd, net als bij Paulus, achter de voordeur wordt geschoven. Dan *dat* juist gebruiken. Zoals Paulus. Hij maakt van de nood een deugd. *Daar* heeft hij het over zingeving, over wie er Heer is van zijn leven, waarom hij vastzit en hoe dat past in het plaatje van Jezus. En hij zet zijn deur echt wijd open! Lucas heeft het over 'iedereen' die naar hem toekwam. Ieder mens dat op zijn weg komt. Ook de soldaten en via de soldaten iedereen in de kazerne en aan het hof van de keizer. *Voorlezen: Filippenzen 1:12-14.*

Prachtig effect van de gevangenschap van Paulus. En dat komt omdat hij met alle vrijmoedigheid verkondigt. Jezus leeft en Gods nieuwe wereld be-leeft. Hij ademt het evangelie. En zo ontstaat er in een klein huurhuis net buiten de kazerne een missiegemeenschap. Het lijkt klein, maar wat gebeurt er veel. Ze maken geen gebruik van een kerkgebouw. Hebben niet allerlei acties. Maar leven het evangelie. Paulus en Lucas en hun gezelschap laten zo zien, dat je altijd kan denken in mogelijkheden. En dat, wat ze je ook in de weg leggen, het evangelie nooit geboeid is. En ook nooit uitgebloeid. Lucas eindigt het historische verslag in de Bijbel met een prachtig woord. Ongehinderd. En daar mogen wij het mee doen.

Ik ga afsluiten.

...

Paulus heeft 2 jaar lang alle ruimte gekregen. Ook financieel. Hij wordt namelijk ondersteund door de gemeente van Filippi. (Fil. 4:10vv) 2 Jaar is de hele periode die in die tijd voor een voorarrest gold. Daarna is hij vrijgelaten. Waarschijnlijk omdat de aanklagers uit Israël nooit zijn komen opdagen. In plaats van dat hij die twee jaar bij de pakken ging neerzitten, omdat hij niet kon doen wat hij zo graag wilde. En wat hij altijd deed: rondtrekken en gemeentes versterken. In plaats van bij de pakken neer te gaan zitten omdat hij belemmerd wordt. In plaats daarvan vindt hij nieuwe wegen om het evangelie uit te dragen. Het is misschien wel de bloeiendste periode geworden van al zijn zendingsreizen. Ook al door de tijd die hij krijgt om brieven te schrijven. (Efeziërs, Filippenzen, Kolossenzen en Filemon). Maar ook door de ruimte die hij krijgt om een andere vorm van kerk-zijn te beproeven. In de stad waar het allemaal gebeurt. En zo is Paulus een voorbeeld voor ons.

Misschien verandert het kerk-zijn de komende 10 jaar. Het is al hard aan het veranderen. In de maatschappij van vandaag moet het meer achter de voordeur. Al zou ook daar zomaar een kentering in kunnen komen. Maar we weten het niet. De tijd is hectisch. Laten we net als Paulus niet makkend achterom kijken naar alle zegeningen die we ervaren hebben in het verleden. Maar laten we de zegen van God opnieuw zoeken. Elke tijd is Gods tijd. Er zijn altijd wel manieren en plekken waar ruimte is voor God. Als je iets van Handelingen leert, dan is het dit: de Geest vindt altijd weer nieuwe wegen. Het is aan ons, mensen, om daar bij aan te haken. Dus nodig mensen uit achter de voordeur. Wees gastvrij zoals Paulus. Deel je leven. Zodat ook vandaag het evangelie ongehinderd verspreid kan worden. En Gods nieuwe wereld steeds een beetje meer zichtbaar wordt.

Amen

